

December 2012

**VÄGLEDNING FÖR BEHÖRIGA MYNDIGHETER VID
KONTROLL AV ÖVERENSSTÄMMELSE MED EU:S
LAGSTIFTNING OM**

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004

och

rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel

och

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott

**med avseende på fastställande av tillåtna avvikelser för näringsvärden
som deklarerar på etiketten**

VIKTIG FRISKRIVNINGSKLAUSUL

”Detta dokument har ingen formell rättslig status och vid tvister är det Europeiska Unionens domstol som har det slutliga ansvaret för tolkningen av lagstiftningen”

Anmärkning

Detta dokument är under utveckling och kommer att uppdateras utifrån de behöriga myndigheternas erfarenheter och de upplysningar som har lämnats

1. INLEDNING

Det är viktigt att tillåta avvikelser vid näringsdeklarationer eftersom det på grund av naturliga variationer och variationer som uppstår vid produktion och under förvaring inte är möjligt att garantera att livsmedel alltid innehåller exakt de halter av näringsämnen som anges i märkningen. Ett livsmedels näringsinnehåll bör dock inte avvika så mycket från de värden som anges i märkningen att avvikelserna skulle kunna vilseleda konsumenterna.

Detta dokument har utarbetats i samförstånd mellan kommissionen och företrädare för medlemsstaterna. Riktlinjerna i detta dokument ska inte betraktas som en officiell tolkning av lagstiftningen, vilket är förbehållet de rättsliga myndigheterna, dvs. de nationella domstolarna och Europeiska Unionens domstol.

Efter det att man kommit överens om denna vägledning måste medlemsstaterna se till att i enlighet med artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd¹ (nedan kallad *förordning (EG) nr 882/2004*) redovisa alla kontroller av efterlevnaden av de relevanta märkningskraven, med hänsyn till de beskrivna tillåtna avvikelserna, i de fleråriga nationella kontrollplanerna. I enlighet med artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004 måste medlemsstaterna också varje år rapportera till kommissionen resultaten av sådana kontroller. Medlemsstaterna uppmanas att rapportera sina uppgifter om antalet utförda tester, de testade livsmedelskategorierna, testresultaten jämförda med de kontrollerade värdena och de beslut som fattats, t.ex. åtgärder som vidtagits om det uppmätta värdet var utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet. På grundval av erfarenheterna som dras kan kommissionen och medlemsstaterna diskutera och komma överens om framtida ändringar i vägledningen. Berörda parter kommer därefter att rådfrågas.

Kommissionen rekommenderar en pragmatisk och proportionerlig anpassning av de offentliga kontrollerna utifrån denna vägledning. En smidig övergång kan därför tillämpas fram till och med den 13 december 2014. De ekonomiska aktörerna bör informeras om detta. Även medlemsstater som redan hade nationella bestämmelser om tillåtna avvikelser innan denna vägledning offentliggjordes kan få tillämpa en smidig övergång för kontroller av de produkter som märks före och under en sådan övergångsperiod.

1.1 Vägledningens räckvidd

Detta dokument (nedan kallat *vägledningen*) har utarbetats för att ge medlemsstaternas kontrollmyndigheter och livsmedelsföretagare vägledning om tillåtna avvikelser vid näringsdeklaration. Tillåtna avvikelser innebär godtagbara skillnader mellan de näringsvärden som deklarerats på etiketten och de värden som fastställs vid offentliga kontroller i samband med den ”närings(värdes)deklaration” eller ”näringsvärdesmärkning” som beskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna² och i rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel³ och i samband med den näringsdeklaration för kosttillskott som beskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott⁴.

Denna vägledning är i allmänhet också tillämplig på näringsdeklarationer för livsmedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel⁵ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG)

¹ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

² EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

³ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

⁴ EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁵ EUT L 404, 30.12.2006, s. 26.

nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel⁶. Vägledning om tillåtna avvikelser för dessa finns i avsnitten 3 och 4 i detta dokument.

Medlemsstaternas kontrollmyndigheter mäter halterna av näringsämnen och andra ämnen i livsmedel för att kontrollera överensstämmelsen med de halter av näringsämnen och andra ämnen som anges i villkoren för användning av de näringspåståenden som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1924/2006 och av de hälsopåståenden som har godkänts genom genomförandebestämmelser till den förordningen. Tillåtna avvikelser för sådana kontroller specificeras i avsnitt 5 i detta dokument.

Medlemsstaternas kontrollmyndigheter mäter halterna av de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel och som regleras genom förordning (EG) nr 1925/2006 för att kontrollera överensstämmelsen med de halter av näringsämnen som deklarerar i näringsdeklarationen. Tillåtna avvikelser för sådana kontroller specificeras i avsnitt 5 i detta dokument.

Vägledningen omfattar inte tillåtna avvikelser för de deklarerade halterna av vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel när det handlar om obligatorisk tillsättning enligt nationella bestämmelser i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 1925/2006. Vägledningen omfattar inte heller tillåtna avvikelser för deklarerade värden för de livsmedel som regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG av den 6 maj 2009 om livsmedel för särskilda näringsändamål⁷.

1.2 Den rättsliga ramen avseende kontroll av de näringsvärden som deklarerar på etiketten

Enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁸ är medlemsstaterna skyldiga att verkställa livsmedelslagstiftningen samt övervaka och kontrollera att foder- och livsmedelsföretagare uppfyller de relevanta kraven i livsmedelslagstiftningen på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. För detta ändamål ska medlemsstaterna ha ett system för offentliga kontroller och annan verksamhet som är lämplig med hänsyn till omständigheterna.

Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna se till att riskbaserade offentliga kontroller genomförs regelbundet och så ofta som är lämpligt för att uppnå målen i den förordningen med hänsyn till följande:

- Klarlagda risker i samband med djur, foder eller livsmedel, foder- eller livsmedelsföretag, användningen av foder, livsmedel eller processer, material, substanser, aktiviteter eller verksamheter som kan påverka foder- eller livsmedelssäkerheten, djurhälsa eller djurskydd.
- Foder- eller livsmedelsföretagarens tidigare resultat i fråga om efterlevnad av foder- eller livsmedelslagstiftningen eller av bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.
- Tillförlitligheten hos eventuella egna kontroller som redan blivit genomförda.
- Information som kan tyda på bristande efterlevnad.

Offentliga kontroller ska genomföras med samma noggrannhet på produkter som exporteras till länder utanför unionen som på produkter som släpps ut på marknaden inom unionen eller importeras från tredjeländer. Medlemsstaterna ska också vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att produkter avsedda för leverans till andra medlemsstater kontrolleras lika noggrant som produkter avsedda att släppas ut på marknaden på deras eget territorium.

⁶ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁷ EUT L 124, 20.5.2009, s. 21.

⁸ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

När det gäller kontroll av de näringsvärden som deklarerar på etiketten gäller följande tre rättsakter, utöver de ovannämnda allmänna bestämmelserna om kontroller:

- **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna**
- **Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel**
- **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott**

Förordning (EU) nr 1169/2011 ska tillämpas från och med den 13 december 2014 och samtidigt ska direktiv 90/496/EEG upphöra att gälla.

Utän att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de olika rättsakterna ska reglerna om näringsdeklarationer i en eller flera av de tre rättsakter som nämns ovan också tillämpas på förordning (EG) nr 1924/2006, förordning (EG) nr 1925/2006 och direktiv 2009/39/EG.

Enligt direktiv 90/496/EEG och förordning (EU) nr 1169/2011 ska energi- och näringsinnehållet anges som ett ”genomsnittsvärde”, vilket innebär det värde som bäst representerar den mängd näringsämne som ett visst livsmedel innehåller och som avspeglar ett livsmedels naturliga och årstidsbetingade variationer, konsumtionsmönster och andra faktorer som kan göra att det faktiska värdet varierar. Det deklarerade värdet ska vara ett genomsnittsvärde som, beroende på det enskilda fallet, grundar sig på

- a) tillverkarens analys av livsmedlet,
- b) en beräkning baserad på de kända eller faktiska genomsnittsvärdena för de använda ingredienserna, eller
- c) en beräkning baserad på allmänt fastställda och godtagna uppgifter.

2. ALLMÄNNA PRINCIPER

Den faktiska mängden av ett näringsämne i en produkt kan variera i förhållande till det värde som deklarerats på etiketten på grund av flera faktorer, såsom källan till värdena (värden som härleds från litteraturvärden och beräknats utifrån ett recept i stället för från analys), analysens noggrannhet, varierande beskaffenhet hos råvarorna, effekten av bearbetning, näringsämnets stabilitet samt lagringsförhållanden och -tid.

2.1 Tillåtna avvikelser och livsmedelssäkerhet

Livsmedelssäkerheten bör beaktas när tillåtna avvikelser fastställs för vitaminer och mineralämnen, inklusive kosttillskott, som tillsätts i livsmedel. Alltför höga intag av vitaminer och mineralämnen kan leda till skadliga effekter och man måste därför fastställa de högsta mängderna av dessa när de tillsätts i livsmedel eller förekommer i kosttillskott. Bestämmelser för fastställande av högsta mängder av vitaminer och mineralämnen finns i förordning (EG) nr 1925/2006 och i direktiv 2002/46/EG. Den tillåtna avvikelserna för ett deklarerat värde kan vara högre än den högsta mängd vitaminer eller mineralämnen som tillsätts i livsmedel eller förekommer i kosttillskott och som harmoniserats på EU-nivå i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1925/2006 och i direktiv 2002/46/EG. I sådana fall är det den högsta mängden som gäller i första hand och i andra hand den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet, och den högsta mängden skulle därför begränsa den övre tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

Om det saknas harmoniserade regler för de högsta mängderna i livsmedel och kosttillskott får medlemsstaterna fastställa nationella regler som uppfyller bestämmelserna i artiklarna 34 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om de gör det bör reglerna emellertid även uppfylla kriterierna i förordning (EG) nr 1925/2006 och direktiv 2002/46/EG. Om den tillåtna avvikelserna för ett deklarerat värde är högre än den högsta mängd som medlemsstaterna fastställt genom nationella regler, som uppfyller bestämmelserna i artiklarna 34 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kriterierna i förordning (EG) nr 1925/2006 och direktiv 2002/46/EG, får man vid hanteringen av sådana frågor fortsätta använda den praxis som gällde innan man enades om denna vägledning.

Så snart som harmoniserade regler om de högsta mängderna av vitaminer och mineralämnen i livsmedel och kosttillskott har fastställts i EU-lagstiftningen bör man överväga huruvida denna vägledning behöver ses över.

2.2 Efterlevnaden under hållbarhetstiden

Det uppmätta värdet bör ligga inom de tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet under hela hållbarhetstiden.

2.3 Tillämpning av de tillåtna avvikelserna i avsnitten 3 och 5.2 i denna vägledning

Det är viktigt att tillåta avvikelser i näringsdeklarationer eftersom det på grund av naturliga variationer och variationer som uppstår vid produktion och under förvaring inte är möjligt att garantera att livsmedel alltid innehåller de exakta energi- och näringsvärden som anges i märkningen. Ett livsmedels näringsinnehåll bör dock inte avvika så mycket från de värden som anges i märkningen att avvikelserna skulle kunna vilseleda konsumenterna. De deklarerade värdena bör vara genomsnittsvärden som, beroende på det enskilda fallet, grundar sig på

- a) tillverkarens analys av livsmedlet,
- b) en beräkning baserad på de kända eller faktiska genomsnittsvärdena för de använda ingredienserna, eller
- c) en beräkning baserad på allmänt fastställda och godtagna uppgifter.

Oavsett hur näringsdeklarationerna tas fram bör livsmedelsföretagare handla i god tro för att säkerställa en hög noggrannhet i dessa näringsdeklarationer. I synnerhet bör ett deklarerat värde vara nära genomsnittsvärdet för flera livsmedelspartier och det bör inte fastställas vare sig vid den undre eller vid den övre tillåtna avvikelser. I fråga om näringsämnen av vilka konsumenterna i allmänhet vill minska sitt intag (t.ex. fett, sockerarter och salt/natrium) bör det deklarerade värdet inte fastställas vid den undre tillåtna avvikelser när däremot det uppmätta eller beräknade genomsnittsvärdet skulle vara högre än detta deklarerade värde. Motsvarande gäller för näringsämnen av vilka konsumenterna i allmänhet vill öka sitt intag: för dessa bör det deklarerade värdet inte fastställas vid den övre tillåtna avvikelser när däremot det uppmätta eller beräknade genomsnittsvärdet skulle vara lägre än detta deklarerade värde.

2.4 Faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelser för det deklarerade värdet

Om det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelser för det deklarerade värdet bör detta leda till en särskild bedömning för beslut om huruvida vissa åtgärder bör vidtas. Exempel på faktorer som bör beaktas vid denna bedömning:

- a) Näringsämnet i fråga.
- b) Storleken på avvikelser.
- c) Typen av avvikelser (dvs. för högt eller för lågt värde) i förhållande till det berörda näringsämnet.
- d) Naturligt stora variationer, t.ex. årstidsbetingade, av näringsämnet.
- e) Särskilt hög nedbrytningshastighet hos näringsämnen i vissa livsmedelsmatriser.
- f) Särskilt hög analytisk variabilitet hos näringsämnen i en särskild livsmedelsmatris.
- g) Särskilt låg homogenitet hos en produkt som leder till att dess näringsinnehåll varierar särskilt mycket och som inte kompenseras av provtagningsmetoden.
- h) Huruvida flertalet prover från partiet är inom den tillåtna avvikelser, om sådana uppgifter finns tillgängliga.
- i) Huruvida tillverkarens metod för att fastställa det deklarerade näringsvärdet är giltigt.
- j) Hur företagets egenkontroller i allmänhet fungerar.
- k) Tidigare problem med eller tidigare påföljder mot företaget.

Dessa faktorer kommer också att påverka påföljden om en sådan anses nödvändig, vare sig det gäller exempelvis utökade riktlinjer, varningar, förelägganden eller böter.

Tillverkare kan uppmanas att ange orsaken till varför värdena avviker från de tillåtna avvikelserna och närmare uppgifter om särskilda skäl.

3. TILLÅTNA AVVIKELSER I NÄRINGSDEKLARATIONEN FÖR ANDRA LIVSMEDEL ÄN KOSTTILLSKOTT

När det gäller näringsdeklarationen för näringsämnen för vilka det görs ett näringspåstående eller hälsopåstående i enlighet med förordning (EG) nr 1924/2006 och för tillsatta vitaminer och mineralämnen i enlighet med förordning (EG) nr 1925/2006 får olika tillåtna avvikelser tillämpas vilka anges i avsnitt 5.

De förtecknade tillåtna avvikelserna omfattar även mätosäkerhet för ett uppmätt värde. Därför behöver inte några ytterligare korrigeringar för mätosäkerhet göras för att avgöra om ett uppmätt värde överensstämmer med det deklarerade värdet.

Tabell 1: Tillåtna avvikelser för andra livsmedel än kosttillskott, inklusive mätosäkerhet

	Tillåtna avvikelser för livsmedel (inklusive mätosäkerhet)	
Vitaminer	+50 %**	-35 %
Mineralämnen	+45 %	-35 %
Kolhydrater, sockerarter, protein, fiber	< 10 g/100 g:	±2 g
	10–40 g/100 g:	±20 %
	> 40 g/100 g:	±8 g
Fett	< 10 g/100 g:	±1,5 g
	10–40 g/100 g:	±20 %
	> 40 g/100 g:	±8 g
Mättat fett, enkelomättat fett, fleromättat fett	< 4 g/100 g:	±0,8 g
	≥ 4 g/100 g:	±20 %
Natrium	< 0,5 g/100 g:	±0,15 g
	≥ 0,5 g/100 g:	±20 %
Salt	< 1,25 g/100 g:	± 0,375 g
	≥ 1,25 g/100 g:	± 20 %

** För vitamin C i vätskor kan högre övre tillåtna avvikelser godtas.

Exempel 1:

- Ett livsmedel för vilket näringsdeklarationen anger 8,5 g sockerarter och där inga påståenden görs om sockerinnehållet.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 8,45–8,54 g sockerarter/100 g.
- Undre tillåten avvikelse: Det lägre värdet (8,45) minus den undre tillåtna avvikelserna för sockerarter från avsnitt 3 som är 2 g, vilket ger $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en undre tillåten avvikelse på 6,5 g/100 g.
- Övre tillåten avvikelse: Det övre värdet (8,54) plus den övre tillåtna avvikelserna för sockerarter från avsnitt 3 som är 2 g, vilket ger $8,54 + 2 = 10,54$ g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåten avvikelse på 11 g/100 g.
- Om det vid offentlig kontroll uppmäts ett sockerinnehåll
 - inom intervallet 6,5–11 g/100 g anses denna produkt vara inom den tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 3,
 - mellan det deklarerade värdet (8,5 g) och den övre tillåtna avvikelserna bör man överväga att kontrollera överensstämmelsen med avsnitt 2.3,

– utanför intervallet 6,5–11 g/100 g bör man uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelsen för det deklarerade värdet.

4. TILLÅTNA AVVIKELSER FÖR VITAMINER OCH MINERALER I KOSTTILLSKOTT

Tillåtna avvikelser för vitaminer och mineralämnen i kosttillskott fastställs inklusive alla faktorer för variation, dvs. de förtecknade tillåtna avvikelserna omfattar mätosäkerheten för ett uppmätt värde. Därför behöver inte några ytterligare korrigeringar för mätosäkerhet göras för att avgöra om ett uppmätt värde överensstämmer med det deklarerade värdet.

Tabell 2: Tillåtna avvikelser för kosttillskott, inklusive mätosäkerhet

	Tillåtna avvikelser för kosttillskott (inklusive mätosäkerhet)	
Vitaminer	+50 %**	-20 %
Mineralämnen	+45 %	-20 %

** För vitamin C i vätskor kan högre övre tillåtna avvikelser godtas.

Exempel 2:

- Ett kosttillskott där näringsdeklarationen anger 125 µg folsyra/enhet och där inga påståenden görs om folsyrainnehållet.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 124,5–125,4 µg folsyra/enhet.
- Undre tillåten avvikelse: Det lägre värdet (124,5) minus den undre tillåtna avvikelsen för vitaminer från avsnitt 4 som är 20 % (20 % av 124,5 = 24,9), vilket ger $124,5 - 24,9 = 99,6$ µg/enhet. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en undre tillåten avvikelse på 99,6 µg/enhet.
- Övre tillåten avvikelse: Det övre värdet (125,4) plus den övre tillåtna avvikelsen för vitaminer från avsnitt 4 som är 50 % (50 % av 125,4 = 62,7), vilket ger $125,4 + 62,7 = 188,1$ µg/enhet. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåten avvikelse på 188 µg/enhet.
- Om det vid offentlig kontroll uppmäts ett folsyrainnehåll
 - inom intervallet 99,6–188 µg/enhet anses denna produkt vara inom den tillåtna avvikelsen enligt kriterierna i avsnitt 4,
 - utanför intervallet 99,6–188 µg/enhet bör man uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelsen för det deklarerade värdet.

5. TILLÅTNA AVVIKELSER FÖR KONTROLLER AV HALTER AV DE NÄRINGSÄMNINGEN OCH ANDRA ÄMNINGEN FÖR VILKA HALTER ANGES I FÖRORDNING (EG) NR 1924/2006 OCH FÖR KONTROLLER AV HALTER AV DE VITAMINER OCH MINERALÄMNINGEN SOM TILLSÄTTS I LIVSMEDEL ENLIGT FÖRORDNING (EG) NR 1925/2006

Detta avsnitt är tillämpligt på näringsämning och andra ämning för vilka det görs ett näringspåstående eller hälsopåstående i enlighet med förordning (EG) nr 1924/2006 och på tillsatta vitaminer och mineralämning i enlighet med förordning (EG) nr 1925/2006.

Medlemsstaternas kontrollmyndigheter mäter halterna av näringsämning och andra ämning i livsmedel för att kontrollera hur väl produkter för vilka närings- eller hälsopåståenden görs överensstämmer med de halter av näringsämning och andra ämning som anges i villkoren för användning av sådana påståenden. Villkoren för användning av näringspåståenden fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 1924/2006 och villkoren för användning av hälsopåståenden fastställs i de genomförandeåtgärder i vilka hälsopåståenden godkänns. Några exempel på sådana halter av näringsämning i bilagan till förordning (EG) nr 1924/2006 är fetthalten för ett påstående om "låg fetthalt", vitamin- eller mineralhalten för ett påstående om "källa till" eller de halter som anges för olika ämning i villkoren för användning av hälsopåståenden. Alla tillåtna näringspåståenden och hälsopåståenden och villkoren för deras användning offentliggörs i unionsregistret över näringspåståenden och hälsopåståenden⁹.

Medlemsstaternas kontrollmyndigheter mäter dessutom halterna av de vitaminer och mineralämning som tillsätts i livsmedel i enlighet med förordning (EG) nr 1925/2006 för att kontrollera överensstämmelsen med de halter av vitaminer och näringsämning som deklarerats i näringsdeklarationen.

Oavsett om bestämmelserna enligt avsnitt 5.1, 5.2, 5.3 eller 5.4 tillämpas bör halterna inte överstiga de högsta mängder av vitaminer och mineralämning som harmoniserats på EU-nivå i förordning (EG) nr 1925/2006 och i direktiv 2002/46/EG. Om det saknas harmoniserade regler för de högsta mängderna i livsmedel och kosttillskott får medlemsstaterna fastställa nationella regler som uppfyller bestämmelserna i artiklarna 34 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om de gör det bör reglerna emellertid även uppfylla kriterierna i förordning (EG) nr 1925/2006 och direktiv 2002/46/EG. Om den tillåtna avvikelser för ett deklarerat värde är högre än den högsta mängd som medlemsstaterna fastställt genom nationella regler, som uppfyller bestämmelserna i artiklarna 34 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kriterierna i förordning (EG) nr 1925/2006 och direktiv 2002/46/EG, får man vid hanteringen av sådana frågor fortsätta använda den praxis som gällde innan man enades om denna vägledning.

5.1 De deklarerade värdena för de näringsämning eller andra ämning för vilka påståenden görs är desamma som de halter av näringsämning eller andra ämning som anges i villkoren för användning av sådana påståenden,

eller

de deklarerade värdena för de vitaminer och mineralämning som tillsätts i livsmedel är desamma som de lägsta halter av vitaminer och mineralämning som ska finnas i livsmedlet i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1925/2006

För att se till att konsumenterna inte vilseledas av näringspåståenden och hälsopåståenden, särskilt när den påstådda näringsmässiga och/eller fysiologiska effekten uppnås vid en viss mängd av det näringsämning eller det andra ämning för vilket påståendet görs, tillämpas en tillåten avvikelse som endast inkluderar mätsäkerheten¹⁰ på ena sidan av den deklarerade halten av de näringsämning eller andra ämning som anges i villkoren för användning av påståendet. På andra sidan av den deklarerade halten kan en tillåten avvikelse

⁹ Se <http://ec.europa.eu/nuhclaims>.

¹⁰ Mätsäkerhet fastställs för varje analyserat värde.

som är större än mätosäkerheten godtas. Vid användning av näringspåståenden och hälsopåståenden kan halterna av näringsämnen och andra ämnen vara lägsta eller högsta halter. När endast en högsta men ingen lägsta halt anges tillämpas endast mätosäkerheten för avvikelser kring den högsta halten, medan avvikelser kring den lägsta halten kan godtas inom den tillåtna avvikelser som anges i tabell 3 ("sida 1 av den tillåtna avvikelser" respektive "sida 2 av den tillåtna avvikelser"). När endast en lägsta men ingen högsta halt anges tillämpas endast mätosäkerheten för avvikelser kring den lägsta halten, medan avvikelser kring den högsta halten kan godtas inom den övre tillåtna avvikelser som anges i tabell 3 ("sida 1 av den tillåtna avvikelser" respektive "sida 2 av den tillåtna avvikelser").

När det gäller vitaminer och mineralämnen tillämpas endast mätosäkerheten för avvikelser kring den lägsta halten, medan avvikelser kring den högsta halten kan godkännas inom den övre tillåtna avvikelser som anges i tabell 3 ("sida 1 av den tillåtna avvikelser"). Medlemsstaternas kontrollmyndigheter mäter dessutom halterna av de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel och som regleras genom förordning (EG) nr 1925/2006 för att kontrollera överensstämmelsen med de halter av vitaminer och näringsämnen som deklarerar i näringsdeklarationen. När det gäller den lägre halten, dvs. halter lägre än de deklarerade värdena för de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel, tillämpas en tillåten avvikelser som endast omfattar mätosäkerheten, medan för halter över de deklarerade värdena kan avvikelser kring det deklarerade värdet godtas inom den övre tillåtna avvikelser som anges i tabell 3 ("sida 1 av den tillåtna avvikelser").

Tabell 3: Tillåtna avvikelser för livsmedel och kosttillskott för kontroller av överensstämmelsen av halter av näringsämnen och andra ämnen för vilka halter anges i förordning (EG) nr 1924/2006 och för kontroller av halter av de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel enligt förordning (EG) nr 1925/2006

	Tillåtna avvikelser för livsmedel och kosttillskott	
	Sida 1 av den tillåtna avvikelsern (inklusive mätosäkerheten för den angivna sidan, + eller -)	Sida 2 av den tillåtna avvikelsern
Vitaminer	+50 %**	-mätosäkerhet
Mineralämnen	+45 %	-mätosäkerhet
Kolhydrater*, protein*, fiber*	< 10 g/100 g: +4 g 10–40 g/100 g: +40 % > 40 g/100 g: +16 g	-mätosäkerhet -mätosäkerhet -mätosäkerhet
Sockrararter*	< 10 g/100 g: -4 g 10–40 g/100 g: -40 % > 40 g/100 g: -16 g	+mätosäkerhet +mätosäkerhet +mätosäkerhet
Fett*	< 10 g/100 g: -3 g 10–40 g/100 g: -40 % > 40 g/100 g: -16 g	+mätosäkerhet +mätosäkerhet +mätosäkerhet
Mättat fett*	< 4 g/100 g: -1,6 g ≥ 4 g/100 g: -40 %	+mätosäkerhet +mätosäkerhet
Enkelomättat fett*, fleromättat fett*	< 4 g/100 g: +1,6 g ≥ 4 g/100 g: +40 %	-mätosäkerhet -mätosäkerhet
Natrium	< 0,5 g/100 g: -0,3 g ≥ 0,5 g/100 g: -40 %	+mätosäkerhet +mätosäkerhet
Salt	< 1,25 g/100 g: -0,75 g ≥ 1,25 g/100 g: -40 %	+mätosäkerhet +mätosäkerhet

* Inte tillämpligt på underkategorier.

** För vitamin C i vätskor kan högre övre tillåtna avvikelser godtas.

Exempel 3:

- Ett livsmedel med tillsats av vitamin C och ett påstående om ”vitamin C-källa” och som inte innehåller naturligt förekommande vitamin C.
- Villkor för användning av påståendet: 15 % av det dagliga referensintaget (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamin C/100 g.
- Näringsdeklaration för produkten: Vitamin C 12 mg/100 g.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 11,5–12,4 mg vitamin C/100 g.

Fall 1: Vid offentlig kontroll uppmäts ett C-vitamininnehåll på 9,6 mg/100 g och mätosäkerheten är ±1,92 mg/100 g (en specifik mätosäkerhet på 20 % antas för denna analys), vilket ger $9,6 + 1,92 = 11,52$. Denna produkt anses vara inom den tillåtna avvikelsern enligt kriterierna i avsnitt 5.1.

Fall 2: Vid offentlig kontroll uppmäts ett C-vitamininnehåll på $9,5 \text{ mg} \pm 1,9 \text{ mg/100 g}$ (en specifik mätosäkerhet på 20 % antas för denna analys). Värdet underskrider den undre tillåtna avvikelsern enligt kriterierna i avsnitt 5.1 och man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelsern för det deklarerade värdet.

Fall 3: Vid offentlig kontroll uppmäts ett C-vitamininnehåll på 17 mg/100 g, vilket är inom den övre tillåtna avvikelsern enligt kriterierna i avsnitt 5.1. Den övre tillåtna avvikelsern motsvarar det övre värdet (i detta fall 12,4 mg) plus den övre tillåtna avvikelsern för vitamin C som anges i tabell 3 och som är 50 % (50 % av 12,4 = 6,2), vilket ger $12,4 + 6,2 = 18,6 \text{ mg/100 g}$. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelser på 19 mg/100 g.

Fall 4: Vid offentlig kontroll uppmäts ett C-vitamininnehåll på 23 mg/100 g, vilket överskrider den övre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.1 (se fall 3). Man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

Exempel 4:

- Ett livsmedel med ett påstående om ”minskat innehåll av fett” där en liknande produkt har ett fettinnehåll på 40 g.
- Villkoren för användning av påståendet: Fettinnehållet har minskats med minst 30 % jämfört med en liknande produkt.
- Näringsdeklaration för produkten: Fett 28 g/100 g.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 27,5–28,4 g fett/100 g.

Fall 1: Vid offentlig kontroll uppmäts ett fettinnehåll på 29 g/100 g och mätosäkerheten är $\pm 0,87$ g/100 g (en specifik mätosäkerhet på ± 3 % antas för denna analys). Denna produkt anses vara inom den tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5 eftersom det uppmätta värdet minus mätosäkerheten är inom det godkända intervallet för det deklarerade värdet, dvs. $29 - 0,87 = 28,13$ g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelse på 28 g/100 g.

Fall 2: Vid offentlig kontroll uppmäts ett fettinnehåll på $30 \pm 0,9$ g/100 g (en specifik mätosäkerhet på ± 3 % antas för denna analys). Värdet överskrider den övre tillåtna avvikelserna eftersom det uppmätta värdet minus mätosäkerheten är högre än den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet, dvs. $30 - 0,9 = 29,1$ g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelse på 29 g/100 g och man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

Fall 3: Vid offentlig kontroll uppmäts ett fettinnehåll på 20 g/100 g, vilket är inom den undre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5. Den lägre tillåtna avvikelserna motsvarar det lägre värdet (i detta fall 27,5 g) minus den undre tillåtna avvikelserna för fett som anges i tabell 3 (40 % av $27,5 = 11$ g), vilket ger $27,5 - 11 = 16,5$ g/100 g och avrundas till 17 g/100 g.

Fall 4: Vid offentlig kontroll uppmäts ett fettinnehåll på 16 g/100 g, vilket underskrider den undre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5 (se fall 3). Man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

5.2 De deklarerade värdena för de näringsämnen eller andra ämnen för vilka påståenden har gjorts överskrider de lägsta halter eller är lägre än de högsta halter som anges i villkoren för användning av sådana påståenden i sådan utsträckning att om de tillåtna avvikelserna i tabell 1 (för andra livsmedel än kosttillskott) eller i tabell 2 (för kosttillskott) tillämpas för dessa deklarerade värden skulle inte den totala tillåtna avvikelserna överlappa med de halter av näringsämnen eller andra ämnen som anges i villkoren för användning av sådana påståenden eller

de deklarerade värdena för de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel överskrider de lägsta erforderliga halterna av vitaminer och mineralämnen i livsmedel enligt förordning (EG) nr 1925/2006 i sådan utsträckning att om de tillåtna avvikelserna i tabell 1 tillämpas på dessa deklarerade värden skulle den totala tillåtna avvikelserna inte överlappa med de lägsta erforderliga halterna av vitaminer och mineralämnen i livsmedel enligt förordning (EG) nr 1925/2006

I detta fall bör man tillämpa de tillåtna avvikelserna i tabell 1 för andra livsmedel än kosttillskott och i tabell 2 för kosttillskott.

Exempel 5:

- Ett livsmedel med tillsatt vitamin C där inga påståenden görs.
- Minsta mängd vitamin C som ska finnas i 100 g produkt: 15 % av det dagliga referensintaget (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamin C/100 g.

- Näringsdeklaration för produkten: Vitamin C 24 mg/100 g.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 23,5–24,4 mg vitamin C/100 g.
- Om de tillåtna avvikelserna för vitamin C i tabell 1 tillämpas (-35 % +50 %) skulle detta leda till följande undre tillåtna avvikelse: Det lägre värdet (23,5) minus 35 % (35 % av 23,5 = 8,225 mg), vilket ger 15,275 mg/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta en undre tillåtna avvikelse på 15 mg/100 g. Detta värde överstiger den lägsta halt som ska finnas i produkten (12 mg/100 g) och därför gäller bestämmelserna i avsnitt 5.2 och de tillåtna avvikelserna från tabell 1 tillämpas.
- Övre tillåtna avvikelse: Det övre värdet (24,4) plus den övre tillåtna avvikelsen för vitamin C i tabell 1 i avsnitt 3 som är 50 % (50 % av 24,4 = 12,2 mg), vilket ger 36,6 mg/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta en övre tillåtna avvikelse på 37 mg/100 g.
- Om det vid offentlig kontroll uppmäts ett C-vitamininnehåll
 - inom intervallet 15–37 mg/100 g anses denna produkt vara inom den tillåtna avvikelsen enligt kriterierna i avsnitt 5.2,
 - mellan det deklarerade värdet och den undre tillåtna avvikelsen bör man överväga att kontrollera överensstämmelsen med avsnitt 2.3,
 - utanför intervallet 15–37 mg/100 g bör man uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelsen för det deklarerade värdet.

5.3 De deklarerade värdena för de näringsämnen eller andra ämnen för vilka påståenden har gjorts överskrider de lägsta halter eller är lägre än de högsta halter som anges i villkoren för användning av sådana påståenden i sådan utsträckning att om de tillåtna avvikelserna i tabell 1 (för andra livsmedel än kosttillskott) eller i tabell 2 (för kosttillskott) tillämpas för dessa deklarerade värden skulle den totala tillåtna avvikelsen överlappa med de halter av näringsämnen eller andra ämnen som anges i villkoren för användning av sådana påståenden eller

de deklarerade värdena för de vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel överskrider de lägsta erforderliga halterna av vitaminer och mineralämnen i livsmedel enligt förordning (EG) nr 1925/2006 i sådan utsträckning att om de tillåtna avvikelserna i tabell 1 tillämpas på dessa deklarerade värden skulle den totala tillåtna avvikelsen överlappa med de erforderliga lägsta halterna av vitaminer och mineralämnen i livsmedel enligt förordning (EG) nr 1925/2006

När ett näringspåstående och hälsopåstående görs för näringsämnen eller andra ämnen ska i detta fall en tillåtna avvikelse av samma storlek som under ”sida 1 av den tillåtna avvikelsen” i tabell 3 tillämpas på de lägsta eller högsta halterna av de näringsämnen eller andra ämnen för vilka påståenden görs enligt villkoren för användning av sådana påståenden.

För vitaminer och mineralämnen som tillsätts i livsmedel och som regleras genom förordning (EG) nr 1925/2006 ska en tillåtna avvikelse av samma storlek som under ”sida 1 av den tillåtna avvikelsen” i tabell 3 tillämpas på de lägsta halterna av de vitaminer och mineralämnen som ska finnas i livsmedlet enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1925/2006.

Den tillåtna avvikelsen i avsnitt 5.3 omfattar mätosäkerhet för ett uppmätt värde. Därför behöver inte några ytterligare korrigeringar för mätosäkerhet göras för att avgöra om ett uppmätt värde överensstämmer med det deklarerade värdet.

Exempel 6:

- Ett livsmedel i fast form med ett påstående om ”låg sockerhalt”.
- Villkoren för användning av påståendet: Högst 5 g sockerarter/100 g.
- Näringsdeklaration för produkten: Sockerarter 4,1 g/100 g.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 4,05–4,14 g sockerarter/100 g.

- Om de tillåtna avvikelserna för sockerarter i tabell 1 tillämpas (± 2 g) skulle detta leda till följande övre tillåtna avvikelse: Det övre värdet (4,14) plus 2 g, vilket ger 6,14 g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelse på 6,1 g/100 g. Den tillåtna avvikelserna i tabell 1 skulle överlappa med den högsta halten sockerarter på 5 g/100 g i enlighet med villkoren för påståendet. Därför tillämpas bestämmelserna i avsnitt 5.3 och värdet för ”sida 1 av den tillåtna avvikelserna” i tabell 3 (-4 g) ska tillämpas på den högsta halt av sockerarter som anges i påståendet (5 g). Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelse på 5,0 g och en undre tillåtna avvikelse på 1,0 g.
- Om det vid offentlig kontroll uppmäts ett sockerinnehåll
- – inom intervallet 1,0–5,0 g/100 g anses denna produkt vara inom den tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.3,
- – utanför intervallet 1,0–5,0 g/100 g bör man uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

5.4 Ett påstående görs för näringsämnen eller andra ämnen i vilket det anges en halt som överskrider de lägsta halter eller är lägre än de högsta halter som anges i villkoren för användning av sådana påståenden

För att säkerställa att konsumenterna inte vilseleds av närings- och hälsopåståenden tillämpas i detta fall bestämmelserna i avsnitt 5.1.

Exempel 7:

- Ett livsmedel med ett påstående om ”högt kostfiberinnehåll” (innehåller 12 g kostfibrer per 100 g), men innehåller endast 2 g kostfibrer per 100 kcal.
- Villkor för användning av påståendet: Minst 6 g kostfibrer/100 g.
- Näringsdeklaration för produkten: Kostfibrer 12 g/100 g.
- Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 motsvarar detta 11,5–12,4 g kostfibrer/100 g.
- I påståendet anges en kostfiberhalt som överstiger den lägsta halt som anges i villkoren för användning av ett sådant påstående (6 g/100 g). Därför tillämpas bestämmelserna i avsnitt 5.4, vilket innebär att avsnitt 5.1 tillämpas.

Fall 1: Vid offentlig kontroll uppmäts ett kostfiberinnehåll på 9,6 g/100 g och mätosäkerheten är $\pm 1,92$ g/100 g (en specifik mätosäkerhet på 20 % antas för denna analys), vilket ger $9,6 + 1,92 = 11,52$ g och mätosäkerheten är förklaringen till att det funna värdet är lägre än det deklarerade värdet. Denna produkt anses vara inom den tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.1.

Fall 2: Vid offentlig kontroll uppmäts ett kostfiberinnehåll på $8,1 \pm 1,62$ g/100 g (en specifik mätosäkerhet på 20 % antas för denna analys), vilket ger $8,1 + 1,62 = 9,72$ g. Värdet underskrider den undre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.1 och man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

Fall 3: Vid offentlig kontroll uppmäts ett kostfiberinnehåll på 14,5 g/100 g, vilket är inom den övre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.1. Den övre tillåtna avvikelserna motsvarar det övre värdet (i detta fall 12,4 g) plus den övre tillåtna avvikelserna för kostfibrer i tabell 3 som är +40 % (40 % av $12,4 = 4,96$), vilket ger $12,4 + 4,96 = 17,36$ g/100 g. Enligt riktlinjerna för avrundning i avsnitt 6 ger detta en övre tillåtna avvikelse på 17 g/100 g.

Fall 4: Vid offentlig kontroll uppmäts ett kostfiberinnehåll på 18,1 g/100 g, vilket överskrider den övre tillåtna avvikelserna enligt kriterierna i avsnitt 5.1 (se fall 3). Man bör uppmärksamma avsnitt 2.4 där det ges exempel på faktorer att beakta när det uppmätta värdet är utanför den tillåtna avvikelserna för det deklarerade värdet.

6. RIKTLINJER FÖR AVRUNDNING I NÄRINGSDEKLARATIONER FÖR LIVSMEDEL

Riktlinjer för avrundning är en av de faktorer som påverkar fastställandet av tillåtna avvikelser, inbegripet antalet signifikanta siffror eller decimaler för att inte ange en osann precisionsgrad. Riktlinjerna för avrundning av de deklarerade värdena bör beaktas vid bedömningen av huruvida det värde som fastställdes vid kontrollmyndighetens analys är inom den tillåtna avvikelsen.

Baserat på riktlinjerna för avrundning kan exempelvis ett deklarerat värde för protein på 12 g (inget påstående om protein görs) motsvaras av ett värde på 11,5–12,4 g som fås fram genom beräkning eller analys.

- De tillåtna avvikelserna bör tillämpas på de övre och undre gränserna av de värden som avrundas till det deklarerade värdet, i detta exempel 12,4 g och 11,5 g.
- I detta fall skulle den tillåtna avvikelse som anges i avsnitt 3 vara $\pm 20\%$, vilket ger en övre tillåten avvikelse på 12,4 g plus 20 %, vilket ger 14,88 g som avrundas till 15 g.
- Om den analyserade mängden uppmäts till 15 g skulle detta anses vara inom den tillåtna avvikelsen, medan en analyserad mängd på 16 g inte är det.

En annan faktor vid avrundning är vilka mängder av näringsämnen som kan anses vara obetydlig och som därmed anges som "0" eller " $< x$ g". I tabell 4 anges värden på "x" för de särskilda näringsämnena. En alternativ märkning är "Innehåller obetydlig mängd av ...".

Tabell 4: Riktlinjer för avrundning i den näringsdeklaration som anges i märkningen av livsmedel

Näringsämne	Mängd	Avrundning
Energi		till närmaste 1 kJ/kcal (inga decimaler)
Fett*, kolhydrater*, sockerarter*, protein*, fiber*, polyoler*, stärkelse*	≥ 10 g/100 g eller ml	till närmaste 1 g (inga decimaler)
	< 10 g och $> 0,5$ g/100 g eller ml	till närmaste 0,1 g
	inga påvisbara mängder eller en koncentration på $\leq 0,5$ g/100 g eller ml	"0 g" eller " $< 0,5$ g" får anges
Mättat fett*, enkelomättat fett*, fleromättat fett*	≥ 10 g/100 g eller ml	till närmaste 1 g (inga decimaler)
	< 10 g och $> 0,1$ g/100 g eller ml	till närmaste 0,1 g
	inga påvisbara mängder eller en koncentration på $\leq 0,1$ g/100 g eller ml	"0 g" eller " $< 0,1$ g" får anges
Natrium	≥ 1 g/100 g eller ml	till närmaste 0,1 g
	< 1 g och $> 0,005$ g/100 g eller ml	till närmaste 0,01 g
	inga påvisbara mängder eller en koncentration på $\leq 0,005$ g/100 g eller ml	"0 g" eller " $< 0,005$ g" får anges
Salt	≥ 1 g/100 g eller ml	till närmaste 0,1 g
	< 1 g och $> 0,0125$ g/100 g eller ml	till närmaste 0,01 g
	inga påvisbara mängder eller en koncentration på $\leq 0,0125$ g/100 g eller ml	"0 g" eller " $< 0,01$ g" får anges
Vitaminer och mineralämnen	vitamin A, folsyra, klorid, kalcium, fosfor, magnesium, jod, kalium	tre signifikanta siffror
	alla andra vitaminer och mineralämnen	två signifikanta siffror

* Inte tillämpligt på underkategorier.